

תאריך: 27.6.2017

לכבוד:

ח"כ ניסן סלומיאנסקי

יו"ר ועדת חוקה, חוק ומשפט

חברי ועדת חוק, חוקה ומשפט

א.ג.נ.,

**הנדון: עמדת התאחדות המלאכה והתעשייה לסעיפים 234-236 בהצעת חוק חדלות פרעון
ושיקום כלכלי, התשע"ו-2006**

1. התאחדות המלאכה והתעשייה, אשר מייצגת את מגזר העסקים היצרניים הקטנים בישראל, מקדמת בברכה את הרציונאל אשר עומד בבסיס מטרת החוק המוצע שהינו הגדלת השיוויון בין הנושים וחיזוק מעמד הנושים הכלליים (הלא מובטחים).
2. רציונאל זה מקבל משנה תוקף במיוחד כאשר מדובר בנושים כלליים שהינם עסקים קטנים. במקרים כאלה, מספיק כי ספק אחד של העסק הקטן נכנס למצב של חדלות פרעון והדבר עלול להביא לקריסתו של אותו עסק קטן אשר נסמך על אותו הספק "בשרשרת המזון".
3. אין ספק כי יש בחוק המוצע כדי להביא להגדלת קופת הנשייה הנותרת לנושים הכלליים ובכך להצילם ממצב בו אינם יכולים להיפרע חובם, ובכך להביאם למצב של חדלות פרעון בצוותא חדא עם הספק - החייב.
4. עם זאת, אנו סבורים כי ישנן שתי נקודות חשובות שיש להתייחס אליהם:
  - 4.1 **סעיף 234** להצעת החוק – **חובות בדין קדימה** – הצעת החוק המקורית הפחיתה את ערכו של השיעבוד הצף ל- 75% וביחד עם זאת ביקשה לצמצם את החובות שיוקנה להם מעמד של דין קדימה (בעיקר חובות למוסדות מדינה שונים) וכל זאת על מנת לקדם את עיקרון השיוויון בין הנושים ולהטיב את מצבם של הנושים הכלליים שאינם מובטחים.אלא שבישיבות הוועדה האחרונות עלו יוזמות לבטל את הפגיעה המוצעת בנושים שחובם במעמד של דין קדימה. **אין ספק כי קבלת יוזמות אלה משמעותה פגיעה משמעותית בסיכוייהם של הנושים הלא מובטחים בכלל ושל העסקים הקטנים בפרט להיפרע חובם. הרחבת החובות בדין הקדימה תגרום באופן ישיר לצמצום הכספים שיוותרו (אם בכלל בקופת הנשייה).**
לאור האמור לעיל, מוצע כי יש להותיר את המהלך המשולב שנקבע בהצעת החוק הכולל צמצום החובות בדין קדימה מחד, וצמצום השיעבוד הצף עד ל- 75% מעורכו

(כאשר החלק הנותר בשיעור של 25% ישמש לפרעון חובותיהם של הנושים הבלתי

מובטחים.

4.2 סעיף 235 ו-236 להצעת החוק- הריבית שתתווסף לחובות הכלליים – הצעת החוק המקורית קובעת, כי הריבית שנצברה עד למועד הצנ לפתיחת הליכים תיחשב כחוב כללי, וריבית שנצברה לאחר מועד הצנ לא תיחשב כחוב כללי ותידחה עד לאחר תשלום כל החובות הכלליים ושיעורה יהא לפי חוק פסיקת ריבית והצמדה. ככל שיישארו ריביות נוספות – ריבית שנוספה לחוב לפי תנאי החוב.

התאחדות המלאכה והתעשייה סבורה כי שינוי זה מהווה סטיה חמורה מהדין הקיים, אשר פוגע פגיעה חמורה בנושים שאינם מובטחים, שהרי הריביות נוגסות את כל נכסי החייב המעטים גם כך ובמצב כזה לא נותר דבר לנושים הרגילים.

מוצע לבדוק מתי הפך החייב לחדל פרעון מבחינה כלכלית והחל ממועד זה יש להפסיק ולשלם את הריבית ההסכמית ואת ריבית הפיגורים ולקבוע ריבית קבועה.

פרשנות זו גם באה לידי ביטוי בפסיקות רבות לענין סעיף 134 א' לפקודת פשיטת הרגל (הנוכחית), אשר מאפשרת לבעלי התפקיד לבחון מתי החייב הפך לפושט רגל מבחינה כלכלית ולהפחית את הריביות מאותו המועד.

בענין זה מופנים אדוני וחברי הועדה הנכבדים לאמור בפשי"ר (מחוזי ב"ש) 5231/04 בנק דיסקונט בע"מ נ' עו"ד נפתלי נשר:

"כאשר מדובר בחוב של חייב לבנק – הנובע מהלוואה שנתן הבנק לחייב – יהא המועד הקובע המועד בו הפסיק החייב לעמוד בתשלומי החזר ההלוואה. כאשר מדובר בחוב של חייב לבנק הנובע מיתרות חוב בחשבון, יהא המועד הקובע לעניין מועד גיבוש החוב – המועד בו הפסיק הבנק לכבד את התחייבויותיו, דהיינו הפסיק לכבד את פעילות החייב בחשבון".

מברכה,
יוסי אלקובי
נשיא